

**Memoriale Ad Eminentissimum Et Reverendissimum
Cardinalem De La Cveva E Sacra Congregatione Sanctæ
Inquisitionis Circa Qverimoniam Frivolam Iansenianam
DD.P.S.I. Contra Theses Theologicas Et Libellum ...**

Bivero, Pedro de

[S.l.], [ca. 1641]

Litteræ Adivnctæ Memoriali Ad Eminentissimum Et Reverendissimum
Cardinalem De La Cveva Circa Qverimoniam Iansenianam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73733)

LITTERÆ
ADIVNCTÆ MEMORIALI
AD
EMINENTISSIMVM
ET REVERENDISSIMVM
CARDINALEM
DE LA CUEVA
CIRCA
QUERIMONIAM IANSENIANAM.

Eminentiss^{me} & Rev^{me} Domine,

OSTQVAM anno superiore Cornelij Iansenij liber delatus esset, & Romæ de eius factâ editione contra prohibitionem Pontificiam, & simul de eius doctrinâ agitaretur, scripsi V. Em. 26. Ianuarij ineuntis anni, vt ostenderem quàm sinistrè, & quàm indignè graues nostros Doctores tractaret & allegaret, & inprimis P. Gabrielem Vasquium magnum

Magistrum, à quo habeo ac debeo quæ didici, quæ defendi, quæ docui. Itaque in tantum virum ac ceteros debiti honoris zelo tactus & actus, accepi calamum, vt supplicem libellum offerrem Sereniss. Principi Cardinali Infanti, & simul epistolam V. Emin. de Iansenio, deque eius iniuriis illatis tantis Societatis Patribus. Contra libellum & epistolam prodiit, tacito Auctoris vel Auctorum Iansenianorum nomine, *Querimonia*. Responsum adiunctum continet Memoriale: dignabitur Emin. V. illud inspicere non immeritorum litterarum, ex quibus pauca de multis testimoniis recipio, vt tria tela, thraconismi, impostura, & calumnia, quæ in nostros immissa & ingesta sunt, regeramus.

Si quis gloriose de se, & insolenter de aliis loquatur, thraconis-

†

smus

smus est, cuius nostros insimulat sæpè Iansenius: nec dissimulan-
dum est, obiici posse gloriosè ipsum de se, de nostris verò insolent-
ter locutum fuisse. Nemo qui viderit & legerit eius libros inficias
ibit. Ille ipse est, qui prædicare solebat *se creatum à Deo, vt Augusti-
num suum perficeret.* Magnum elogium; singulare privilegium non
concessum S. Thomæ, cum tantus esset Theologus, siquidem non
teriam suam partem cœptam, & imperfectam reliquit, vt nemo di-
cere queat (imò multò minùs ipse de se) conditum fuisse, vt sa-
cram suam absolueret Theologiam. Cùm S. Augustinus dubius
esset circa essentiam peccati originalis, sicut & ipse ad B. Hierony-
mum scribit, variè de eâ sentiebat, nec quiescebat timens sibi, ne
incideret in errorem, coactus esset incidere per viam, quam semel
elegerat, ni reliquisset, vt annotat P. Valquius, in quem Iansenius:

*Iansen. no. 2.
lib. 1. c. 1.*

*In qua censura insolenti vtrum temeritas an imperitia palmam ferat nescio.
Item, imperitia S. Augustini tanta in eo passim apparet, vt alienis non suis
oculis illius scripta legisse videatur. Ad eamdem insolentem formam exci-
pit Suarium, Mirarer sanè scriptoris illius in re tanta vel incuriam vel son-
nolentiam, nisi iam sæpè experientia comperirè eam plurimùm non infimè nota
viris in Augustino volutando cõtigisse. Cur quæso? Scriptor iste Pelagianam
obiectionem pro solutione Augustini arripens, existimavit ab eo suppositum
fuisse, quòd Adam non potuerit habere perseverantiam, nisi eam à Deo do-
nante accepisset. Verè tu ipse obdormisti, qui talia dixisti. S. Augu-
stinus loquatur. Sed illud magis querendum, copiosiusque tractandum est,
quomodo respondebimus eis qui dicunt (nimirum argumento ad hominem)
Non habuit perseverantiam, & si non habuit, utique non accepit. Cum
quis ad hominem argumentatur, verba ipsius allegat, & S. Augusti-
nus sua esse non negat, sed admittit. Facile, inquit, responderetur cum
perseverantiam non habuisse, quia in eo bono, quo sine vicio fuit, non perseve-
ravit. Plurima sunt similia, quæ insolentiam suam arguunt cœlute,
(ne dicam Censoris.)*

*Iansen. lib.
1. de gratia
primi hom.
c. 17.*

Arguit Patres verissimos *imposturae*, quòd pro veris falsa im-
ponant: attamen ipse viderit, an meliùs & euidentiùs posset
redargui. Pro cuius rei confirmatione non vnum vel alterum tes-
timonium, sed totus, quantus est liber adduci in exemplum pos-
set. Adduco tamen hoc vnum: imponit (mirabitur Emin. V.) quòd
Deum verum S. Augustini non colamus. Dixerat P. Suarez Deum
posse pro sua libera voluntate æternis etiam pœnis addicere ho-
minem, si vellet, quòd verissimum est. Audiatur, precor, Emin. V.
Iansenium: *Quod omnem horrorem superat. Quid immanius, & horribi-
lius de diuina iustitia dici posset? Fateor, non intelligo. Subiungit nihilomi-
nùs; Hoc tamen mihi videtur veraciter posse dici, quòd si illa doctrina de
Deo vera est, alius ab Augustino, & antiquitate cultus est Deus, quam ipsi
colunt.*

*Iansen. no. 3.
lib. 3. c. 1.*

colunt. Sit tamen nobis solatio, quòd hoc ipsum obiectum fuerit S. Augustino, sed à Iuliano hæretico Pelagiano; *Amolire itaque te cum tali Deo tuo de Ecclesiarum medio: non est ipse, cui Propheta, cui Apostoli crediderunt.*

Redarguit insuper calumniæ Patres ab illa immunes, cùm ipse sit reus, calumniatus namque ita est, vt Semi-Pelagianismi Catholicæ religionis defensores, & propugnatores insimulauerit, inuolvens cum ceteris Emin. Card. Bellarminum: *Quis verò, inquit, non miretur hoc tam oculatis viris accidere potuisse? Quis verò miretur postquam accidit eos in mirabilium hallucinationum seriem vno errore ex alio consequente precipitados, totamque Christianæ, & medicinalis gratiæ faciem esse perturbatam: Item; Quemadmodum tempore Augustini malè audiebat Ecclesia, quòd Manicheismum traderet, ita nunc propter quorundam recentiorum nouas opiniones traducitur, quòd Pelagij sensa de arbitrij potestate, & libertate docet.* Grauis calumnia non solum in Societatem, sed etiam in vniuersam Ecclesiam, cuius purpurarius Princeps V. Emin. est, & idèd gloriofior, vt lib. contra Petilian. c. 16. S. August. & ipse simili calumniâ affectus gloriatur; *Non sanè parua est, parumque gloriosa consolatio cuiusque nostrum, si ab inimicis Ecclesiæ cum Ecclesia criminemur.* Hæc itaque gloria V. Emin. cum sancta Ecclesia, hæc nostra gloriosa consolatio cum sancta Ecclesia, & V. Emin. sacra purpura, pro nomine I E S V contumeliam pati.

Sed illud maxime dolendum est, quòd ab vno Episcopo hæc tam graua dicta profecta sint. Colenda quidem dignitas est personæ, sed non vitia vel in ipsis Regibus ac Principibus, sicut ipse Iansenius fassus est, & pro summa eius laude deprædicauit Canonicus Norbertinus in funebri oratione referens se ad proœmium M. G. vbi hæc Iansenius: *Regibus timorem, honorem, reuerentiam deberi scio, sed maiorem veritati.* Item, *Ignoravi fateor illas conscientiarum strophas, quibus iustitia plerumque leditur, dum nescio qua religionis peruersione hominibus parcere, quàm veritati volumus, quasi verò non vtrumque fieri possit, vt & aduersus homines obseruantia, & aduersus vitia censura seruetur. Quapropter si quid durius forsitan hîc inciderit, vel potiùs alicui visum fuerit, in facta non in personas actum sit.* Cùm ita se res habeat, nec in Theſibus, nec in libello in Episcopum, sed in dicta eius inquirimus secundùm eandem formam, quam sibi ipse præscripsit. Hîc finio, &c.

Iansen. l. 3.
de gratia
Christi
c. 30.

BURO
DE
TR
.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.